

Du kan også prøve at pause, og så tage den forfra, og så skru en lidt ned for lyden, og så kan jeg sige, hvad jeg ser, mens den spiller. Skal jeg gøre det?

Her er en af de videoer, som vidende her, Gandhi, har filmet.

Den er filmet indenfor den forvirret gruppe af demonstranter, som tæller hende, når den drabte dækker, og så filmet hen mod de fejssoldater, som skyder mod dem.

Man kan se, at de skyder med skarpt fra lange refleks, så det er jo en meget vigtig video, fordi den placerer de 15 fejlsledede mænd, lige overfor den drabte dækker i tiden omkring Garnes tidspunktet. Du lytter til djæveln i detaljen.

Vær i San Cristobal i Venezuela, hvor den unge dækker, Luigi Ovaez, blev drabt på åben gade til en demonstration den 23. januar 2019.

En ung mand mister altså livet, men ingen myndighedspersoner forsøger til synladerne at få placeret ansvaret for drabet.

Et par uger efter demonstrationen rejser den danske journalist Magnus Bohding til byen.

Han har læst om drabet på Luigi på sociale media, og eftersom ingen virker til at vil opklare drabet, hvem Magnus gør et forsøg.

Nogle må finde ud af noget. Det er en ung mand, der er blevet skudt ved højlys dag. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfor.

Venezuela er et diktatur og ledet af president Nicolas Maduro.

Maduro har på deres tidspunkt siddet på Magnus seks år, og rigtig mange borgere i landet er utilfredse med ham, fordi de mener, han har kørt landet i seng.

Og op til den demonstration, hvor den unge Luigi bliver drabt, har Maduro netop fusket sig til en fornyede presidentperiode på seks år,

ved at afskære andre politikere fra at stille op til valg imod ham.

Så det er en netop Maduro, der bliver demonstreret imod den 23. januar, hvor Luigi oves medster livet.

Man skal forestille sig, at der er tusindvis af mennesker, børn og gamle koroner og folk med flag og nogen, der synger,

og de går ligesom på gaden i starten i en samlet flok.

Og den her menneskemængde forsøger ved demonstrationen et hevdet deres ret til at ydre, hvordan de ønsker magten i landet placeret.

Det er en meget kaotisk tid.

For samme dag har oppositionspolitikeren Juan Guaido noget bemærkelsesværdigt udnævnt sig selv til president.

Det vil assasineret Venezuela lige her, står i den noget bizarre situation, at to mænd på samme tid mener at være landets leder.

Maduro og Guaido, og det er altså Guaido som folk på gaden vil have.

Det er en højsbendt situation, og hvis der er noget en diktator som Nicolás Maduro ikke kan lide, så er det mennesker, der siger ham imod.

Også selvom der egentlig er tale om en fredelig demonstration.

På trods af, at der nu er en anmand, der også kalder sig selv president, har Nicolás Maduro stadig kontroll over politiet og militæret.

Derfor sætter han tropper ind for at få lukket demonstrationen ned.

Og så eskalerer det hele enormt hurtigt.

Så kommer soldaterne og siger, at gå væk, så er der allerede mange, der forsvinder.

Så begynder de at kasse med torgass, så er der flere, der forsvinder.

Så begynder de at skyde med skarp, så er der ikke helt så mange tilbage, men stadig ret mange tilbage, også fordi nogen ikke har kunne komme væk, eller nogen er bare så sure på regeringen.

Så de blyrer det. Men profilen er ligesom, at det er mere og mere, at dem, der er politiske og det er mere og mere, er yngre folk, der kan løbe stærkt, som er tilbage.

Det går fra at være en fredelig demonstration til at være en kriszone. Folk flygter og løber for livet. Og det her er at sporet til Luigi ophører, og Magnus' efterforskning starter.

Men det er ikke nemt at være verken journalist eller civil efterforsker i Venezuela.

Udlandsket journalister er ikke velkomne i landet, og derfor rejser Magnus under dækket af at være turist.

Og på sin egen stille måde forsøger Magnus at komme nærmere et svar på, hvem der drabte Luigi.

Man taler med Luigi's venner og familie, og efter en us tid kommer Magnus i besiddelse af den officielle politireport, der omtaler Luigi's død.

Lige præcis hvordan Magnus forfinger i den report vil han ikke fortælle mig af sikkerhedsensyn. Det respekterer jeg selvfølgelig.

Men officielle politireport kommer ikke ind på, hvem der har drabt Luigi.

Magnus har talet med den politimand, der har skrevet reporten, som siger, han egentlig gerne vil opklare drabet, men blev lukket ned af maktfulde personer, og befra.

Men selvom reporten ikke giver nogen bud på, hvem der har drabt Luigi, står der nogle andre brugbare ting i den.

For eksempel, hvor Luigi præcis blev skudt og drabt.

Det skete foran en grøn og nedslitt bank med navn Banesco, lige midt i San Cristobal.

Det er at tage Magnus nu hen for at finde svar.

Og så begynder jeg at gå fra butik til butik, og spørg folk om de har set noget, og om de har overvågningsoptale sig.

Det tænker jeg, at der er nogen, der er, fordi der er overvågningskameraer foran alle de butikker, hvor jeg går ind og spørger i.

Men der får jeg en masse syv forklaringer.

Kameraer filmer kun ind af eller virkeligemt og tændende det, og nogen siger bare gå væk.

Og så kan man også se, og det er meget rørende og opmunderende, at der også er folk, som gerne vil hjælpe.

Det sværere er, at mange af dem også nogle gange er nogen, der ikke ved noget, men der er også mange, som selv har børn, som synes det er forfærdeligt, som ikke vil acceptere.

Altså som bliver ved med at stridte imod, altså de lever på deres tidspunkt i en politistat, hvor det er farligt at sige, hvad de har set.

Men der er mange, der gør det alligevel, der er mange, der gerne vil hjælpe.

Da Magnus går rundt ved gærningsteder, der taler med folk med, og han flere, der har været, til demonstrationen.

Mange af dem har videomateriale for demon, og særligt én video kan indtrykke på Magnus.

Det er en video, hvor man ser en stor gruppe af unge mennesker løb for lydet over nogle stejle trapper, men sortklæde militære mennesker står længere ned af gaden og skyder.

Det er uhyggeligt at se, fordi det er jo en by, som ikke for særlig længe siden var en moderne, almindelig by, hvor unge mennesker gik på universitetet.

Og nu spener de altså på det her tidspunkt på videoen, spener de op af en skråning på flugt fra de

skydende sortklæde, og de står bare op og plykker efter dem.

Altså de løber også hurtigt, de kan op af de her stejntrapper, mens der bliver skudt efter dem i deres egen by, i de gader, hvor de er vokset op, hvor de har lært at køre på cykel, hvor de går i skole, hvor de har deres liv og deres hverdag.

Jeg synes, det er meget uhyggeligt at se på de her videoer, fordi det bliver så tydeligt, hvad der foregår.

Normalt kan det godt være meget abstrakt, det her, men man har en taglig regering, som ikke er sød ved sine befolkninger, altså de skyder med skabt.

Magnus gennemser videoer som den her, og selvom han kender til landets tilstand, er det hårdt kost at se mennesker risikere deres liv i forsøget på at yndre sig på demokratiske vis.

Desværre kan Magnus ikke se Luigi jo vejes på noget af dem, materiale han indtil videre har indsamlet.

Den lille sorthåret fyrer med halvlangt hår, ikke til at se, og der er til synladerne ingen, der kender ham eller har været i nærheden af ham den dag, han døde.

Men en dag går Magnus i kraft af sin lille civile efterforskning ind i en butik, der selv har tilhørt til mobiltelefoner, ikke langt fra den gade, hvor Luigi blev skudt.

Her arbejder en ung kvinde ved navn Kandi Kollegjal, som verken har talet med politiet eller andre journalister. Hun er et helt nyt, vidende.

I løbet af hans besøg i butikken, går deroppe for Magnus, at Kandi var sammen med Luigi den dag, han døde.

Magnus og Kandi er nu nødt til at videreføre samtalen sat deles diskret.

I en politisterhed kan man selv sagt ikke tale åbent om styrets uhejrlige gerninger.

Kandi nærmest visker.

Hun kan beræde, at på det tidspunkt, hvor soldaterne bliver sat ind, forsøger hun Luigi og en mindre gruppe af demonstranterne, at flygte.

De bliver jaktet rundt i gaderne og løber for deres liv, og det er tydeligt for Kandi, at Luigi ikke er nogen hårdkogt demonstrant.

Han er verken maskeret eller kaster med sten som nogle af de andre i gruppen.

Hun beskriver ham også på en meget rørne måde.

Hun siger, han ligner lidt en engel eller lille barn.

Han kendt ikke nogen af de andre, hun kendt enkelt af de andre i den gruppe.

Han var ligesom bare blevet trukket med af strømmen og endte der lige med de skydderierne.

Kandi, Luigi og de andre demonstranter bliver ved med at løbe, og de ender på gaden, at vi nede af septima foran banken, Banesco.

Her bliver de pludselig beskudt og får kastet torgas imod sig af 15 af Nicolás Maduro's styrker.

Og så kigger hun væk på et tidspunkt, fordi hun får torgas i øjne.

Og så, da hun kigger op, så ser hun Luigi fallet for et skud.

Og på grund af den måde de står på, så er det en af de 15, der har skudt ham.

Det siger hun. Det kan hun konkludere på baggrund af den situation, hun har stået i.

Og hun har optagelser fra dagen. Hun har ikke optagelser, at det øjeblik kan blive skudt, fordi der ducker hun sig fra torgasen.

Men hun har optagelser, fordi de står i en fastlå situation, hvor de bølget fremmer tilbage over for de her 15.

Så hun har optagelser af de 15 folk, som har gjort det.

[Transcript] Djæveln i detaljen / Drabet på Luigi 2:2 - Systemet

Her er en af de videoer, som videnet her kan.

Det har filmet, og den er filmet indenfor den forvirret gruppe af demonstranter, som tæller hende, når den drabte dækker.

Og så er den filmet hen mod de fejssoldater, som skyder mod dem.

Og man kan se, de skyder med skarpt fra lange refles.

Og så er det jo en meget vigtig video, fordi den placerer de 15 fejsslederte mænd lige overfor den drabte dækker i tiden omkring Gernes tidspunktet.

Hvem er de 15 soldater, der har drabt Luigi ved Vagnes ægge?

Men man kan på videoen se, at de stammer fra den samme enhed, der hedder fejs.

Og hvis man skal gøre folk bange, så ellers skal man sige fejs til sådan en speciel styrke enhed, som er blevet lavet kort tid for inde,

for at udføre det beskudte arbejde for at holde styret ved makten.

Officielt er det dem, der skal tå ud af at fange en nargo baron i et færdig område.

I virkeligheden har de sådan et langt prægister over modstandere af styret, som de allerede har skudt forskellige steder i landet.

Så det er fejs, der står og skyder.

Det er fejs skyld, ender man med at føle, når man har talt med kandikollegial.

Der findes og vidt vil ved ikke en video af det øjeblik, hvor Luigi bliver skudt.

Men Magnus forfatte en video, der viser det, der sker bare få minutter efter.

Og på den her video kan man se, at Luigi, kort tid efter han er blevet skudt, blev sat op bagpå en motorcykel.

Han er en grøn trøje på, og hans krop virker helt slap.

Jeg ved ikke, om han er død på det her tidspunkt, men han bevæger sig i hvert fald ikke.

Man med den røde trøje, som hjælper Luigi, sidder foran på motorcyklen.

Så sidder Luigi, og så sidder der en bagved, for han ikke skal falde ned, og holder hans slappe.

Måske allerede døde krop rejst, mens de kører meget hurtigere, stadig gennem en stor menneskemenge.

Det ser ud som om, at soldaterne på det her tidspunkt har trukket sig tilbage.

Man ser primært demonstranter, civiler og folk, der råber, at der er en hektisk stemning.

Altså han skal på hospitaler nu.

Men Luigi overlever, ikke.

Efter flere ugers opklaringsarbejde, ender Magnus' efterforskning, så lades med at tyde på dette.

Den unge Luigi dør, fordi han er borgere i en politistat.

Han bliver skudt og drabt af styret, for at hæve sin stemme og for at demonstrere.

Da jeg har samlet alle de her ting, inklusive det første øjnvidende til, at han dør, som har været fremme,

så var det egentlig min plan at komme væk så hurtigt som muligt,

men jeg har brug for at tage tilbage til moren og indjerejse og fortælle hende, hvad jeg har fundet ud af.

Selvom Magnus ikke har fundet ud af, præcis hvem der affider det dræbnes skud,

vi drager hans efterforskning til en viss klarhed for Luigi's mor.

Og da jeg fortæller hende, hvad jeg har fundet ud af, så siger hun, at hun nu føler, at hun har fået svar på, hvad der skete.

Hun siger, hun føler en eller anden form for politisk retfærdighed, at hun har fået at vide.

Det var staten, det var nok de her fejseldater eller deres håndlanger, der drabte min søn.
Det er den konklusion, hun kommer til, og det kan jeg godt forstå, fordi hvis det var en gruppe på 15 mand,
hvor de fleste var dem, det var dem, der gav ordre, som store skud med skarpt, så er det jo i hvert fald ikke usensynligt,
at det er en af dem, der har drabt ham.
Det virker som om, at det giver hende visshed, som jeg tror er bedre end uvisseden.
Hun har også været under press, hun har en tante, som er Tja Vista, som støtter regeringen, som har sagt til hende, at det var nok bare nogle lejesoldater, der drabte ham, og pass på, de også kommer efter dig og sådan noget, som hun præsenterer som et venligt råd, men som moren, der tolker som en trussel viderefra med lidt gennem tanten fra styret.
Og når man er troet og er i sorg, så kan det være rart at have noget at holde sig til.
Altså, er det bare mig, er jeg ved at blive skør?
Og der tror jeg, hun føler en letelse ved at have noget mere håndfast end sin fornemmelse, for ikke at gå fra forstanden, og for også at finde mod til at kæmpe videre.
Hun har kæmpet lige siden for retfærdighed for sin søn, og har forsøgt at få sædringen rejst ved menneskerettighedsorganisation, og ved styret, og indtil videre, at der er aldrig kommet et officielt punktum i sagen, men hun siger hun følt, hun fik et andet slags punktum her.
Den dag i dag forsøger Luitis Morghulieta stadig at rubbe op om Luitis sag, og den retfærdighed, der har ramt hele familien.
Hun er vred over, at der stadig ikke er nogen, der har taget ansvaret for, at Luigi blev drabt.
Men det er en svær kamp at kæmpe i Venezuela, for det er stadig et diktatur ført an af Nicolás Maduro.
Den anden mand, der havde udropet sig selv til at være president, Juan Guaido, nåede at være president i cirka 4 år.
Er noget faktisk at blive anerkendt som Venezuelas reelle president, og bl.a. Danmarker USA, men i januar i år gik hans regering i opløsningen.
Det betyder, at Nicolás Maduro i dag er ene hersker i landet.
Magnus Boding er ikke længere konsprement i Latin America.
Han har flyttet sig i Danmark og lever i dag et trygt liv i København, hvor han arbejder i Jyllandspostens finansgravergruppe.
Han har sku faktisk ikke været gået meget galt før Magnus måske var ind i et fængsel i Venezuela.
For da han er færdig med at undersøge sagen om Lujd Jovaises død, skal han få San Cristobal og tilbage til sit hotel i hovedstaden Caracas.
En køretur på 800 km, og Magnus har hydret en taxisofør, han kender ret godt, til at køre ham da til.
På turen til Caracas er der omkring 20-30 vejsberinger, hvor det lokale politi stopper og kontrollerer alle biler.
Og ikke lang tid efter Magnus og hans chauffør er kørt ud af San Cristobal, bliver de hed ind til siden.
En politivand fører Magnus ind i et afhængslokal, der ligger her ved vejsberingen, mens hans pass bliver sendt over i en bygning ved siden af, hvor tolvmyndighederne vil nærstudere det.

Alle, der har rejst i udemokratiske lande, vil vide, hvor utrygt det er at få frattaget sit pass.

Magnus står nu i et afhængslokale.

Han ved, at han som journalist ikke er velkommen.

Han ved, at han har snuset rundt i nogen sager, som myndighederne ikke vil have, at nogen snuser rundt i.

Han har fået taget sit pass.

Den spinkle løgn om at være turist i Venezuela er ved at krakalere.

Politimanden bærer nu Magnus om at tage alt sit tøj af,

i tilfælde af, at Magnus eventuelt er narkosmuler.

Magnus sidder i underbukser og skal forsøge at svare på en by af spørgsmål.

Og så siger han, at jeg skal åbne min telefon.

Det har jeg ikke prøvet for, og så har jeg ikke noget at rense den for alt.

Men jeg prøver ligesom at holde den gode med at sige, at når jeg er bare turist og spillet dum,

og det går okay i nogle timer, indtil han finder sådan et billede,

hvor jeg står nede i Kukka-plantagerne i Kaukere regionen i Colombia,

hvor jeg havde været lidt tidligere og rapporteret om noget narkokonflikt dernede.

Og så peger han med fingrene på sit skulderimble,

og der står Andi Drakas, og så siger han Amigito, min lillevend.

Nu tror jeg, at sandheden tænder, der er bedre.

Okay, så den her betjent er i virkeligheden for Venezuela's narkoenhed, Andi Drakas.

Og han har netop fundet billeder af Magnus, der står midt i en Kukka-plantage,

altså den plante, man laver kokain af.

Magnus har nu lidt af et forklaringsproblem.

Så jeg fortæller ham, okay, men jeg er faktisk journalist,

og jeg er herfor at dække alt det her vilde, der sker.

Jeg nevner sig ikke ham den drapte dæker, hvor jeg prøver at finde ud af, hvem det er.

Fordi det kunne være, at det var nogle af hans kolleger,

og så ved han, hvem ved det herren og militæret, som har været til sted i området.

Men jeg fortæller, at jeg nevner ikke den der politiske spænding omkring grænsen,

en del af hele den her konflikt mellem de to, der kalder sig president.

Og så heldigvis så viser det sig, at han havde sin regering, han havde sit styre.

Så han kan ligesom også lade skulderne lidt falde, da jeg har sagt det.

Og så fortæller han mig, hvor udmøgnet det er at være soldat i den her regering,

hvor de får en løn, der er så dårlig, så de fleste af hans kolleger,

de står og afpresser folk ved de her vejsbæringer,

og hvor træt han er det hele, og han siger, at jeg vil gerne lade dig slippe,

og jeg underlætted op og siger, at der er bare lige det problem, at passet,

det ligger over i det andet kontor, det må du selv rude dig ud af,

fordi det er meget vigtigt for mig, at ingen tror, at jeg har ladet dig slippe.

Men Magnus' problemer er ikke over endnu.

For nu kommer han over til en langt mere ubehagelig type over hos toldmyndighederne, der har hans pass.

Nu skal Magnus igennem en langt række spørgsmål,

og han er nødt til at køre med den samme historie som ved den første afhaling.

Han er journalist, men han dækker bare den interessante politiske situation i landet.
Betjenten hos toldmyndighederne er i følge Magnus fuldstændig, uterengelig.
Han roper, han griner, han tror, at Magnus kører ham rundt i Manichin.
På tidspunkt siger betjenten, at Magnus er i store problemer,
og at han meget vel kan ende i Venezuela' frygtede torturfængsel,
der hedder helikøjde.
Helikøjde ligger i Caracas, og bygningen har lidt samme form,
som en snejl.
Derfor omtaler betjenten det, som det snejle formid, torturslåt.
Magnus har udmærket hørt om det her fængsel,
og han ved, at der sidder udenandske journalister som ham i fængselet allerede.
I mens Magnus er i forhør, bliver hans taxia chauffør udenfor også antastet.
Politiet vil gennemgå taxien, og det vil være uendeligt dårligt nyt for Magnus.
I bilen ligger nemlig den politireport, som Magnus har brugt i afklaringen,
af Luigi stød.
Inde i forhørslokalet bruger Magnus nu fuldstændig sammen,
på grund af den ekstremt stressende situation,
og betjenten snak om torturfængselet.
Og så begynder jeg så gradet, og så er det som om,
han har tænkt, at det bare var lidt en lej,
så siger han, slap nu af, min ven.
Du kan også bare lade mig tage nogle af dine penge,
og det synes jeg så er et rigtigt godt tilbud i situationen.
Magnus stikker betjenten et par hundred dollars,
og får så lov til at gå,
efter at være blevet afhørt over to omgange af alt fire timer.
Magnus bevæger sig ud mod bilen,
og han chauffør har på miracoløsvis i mellemtiden fået politiet tal fra
og gennemgå alle Magnus' tasker.
Men Magnus kan ikke ondlettet op, endnu.
For rapporten ligger jo stadig i tasken,
og der er lang vej og mange vejsparinger tilbage,
inden han er i sikkerhed i Caracas.
Og jeg sidder her på bagsædet i bilen,
hvor jeg før har siddet sådan nogle lunde fredigt,
fordi det var gået fint indtil nu.
Så begynder jeg at se mere og mere anstrengt ud i hovedet,
og det er jo det værste man kan gøre,
altså det kan de lukte ved de der vejsparinger.
På et tidspunkt sidder jeg selv,
men jeg godt ved det idiotisk,
og så sidder jeg med solbriller på,
selvom det på det tidspunkt,
der blev aften og solen er gået ned,

fordi det er ligesom bedre,
end at de ser hvor presset jeg er.
Politireporten er et stort problem for Magnus.
For udover han egentlig ikke må være udenlands journalist i Venezuela,
som han slet ikke har en politireport
for San Cristobalts politi på sig.
Hvis han bliver taget med den,
er det ikke sikkert han kan slippe ud af situationen,
ved at bestikke en betjent med nogen hunderede dollars.
Derfor bærer Magnus sin taxi chauffeur om
at stoppe næste gang der er mulighed for det,
så han kan komme af med rapporten.
Chauffeuren stopper ved en motorvejsrestaurant,
og Magnus går direkte mod toiletet,
låser døren og tager rapporten op af tasken.
Så han ender faktisk med at stå og skylde den ud
i toilets med for lidt vand,
side for side,
alle de her utrolig mange sidder.
Hvad ville der kunne ske, hvis politiemand for Venezuela
finder dig med en hemmelig rapport
om et drab på en ung mand
til en demonstration?
Så kunne det være, at det her snarletformet
torturslot gik fra at være
en kvik replik hos en underbetalt,
betjent ved en vejsbæring som en undskyldning,
som en måde at få nogen til
og betale ham nogen penge for at komme væk,
og så pludselig måske blev en rejel
og virkelig trussel.
Her slutter historien om drabet
på Luigi Vejs
og Magnus Bodingsforsøg
på opklare san.
Alt tyder på, at Luigi blev drabt
af den Venezuela-lanske stat.
Derfor vil jeg her til sidst lige læse
lidt af Luigi's dækt systemet op.
For når man ved, hvad der skete med ham
og hvem der sandsynligvis drabte ham
får dæktet en lidt anden klang,
end da det blev skrevet.
De ønsker at gøre mig afhængig

eller tavs.

Hvis jeg skrier, gør de vold på mig.

Skrien er uden ekko her

blandt de stumme.

Lovens analphabetter.

Grønne hjerte.

Hop.

Du har lyttet til djævlén i detaljen.

De lydklipp du har hørt her i udsendelsen
stammer fra videoer fra demonstrationen.

De er autentiske og sendt til mig
fra Magnus Bodings.

Den video Candy Collegial har optaget
omkring gærningstidspunktet
og hvor skudene høres er brugt to gange.

Jeg hedder Pierre Lysoldt

og det er mig i samarbejde med Jelte Leemann
og Iben Maria Søjten, der har skrevet
manuskriptet.

Marcel Bær har lavet lyddesign
og mix.

Og redaktør er Iben Maria Søjten.